

اثر بخشی قامین آب بدن بر بهره وری چغندرکاران استان آذربایجان غربی (شهرستان بوکان)، ۱۳۹۱

فریده گلبابایی^۱ - مسعود حمه رضابی^{۲*} - اسعد فتحی^۳ - افشین دبیه خسروی^۳

m-hamerezaee@razi.tums.ac.ir

تاریخ دریافت: ۹۲/۹/۳ تاریخ پذیرش: ۹۳/۶/۲۲

پکیجده

مقدمه: بیماری‌های ناشی از گرما یکی از علل اصلی شیوع مرگ‌ومیر در سراسر جهان است. کارگرانی که در معرض گرمای شدید هستند قادر به فعل سازی مکاتیسم‌های جبرانی نمی‌باشند، در نتیجه سلامتی آن‌ها در معرض خطر قرار خواهد گرفت. استرس حرارتی به علت تأثیر بر عملکرد و اجرای ضعیف کار و وظیفه، احتمال عوارض و صدمات مربوط به کار را افزایش داده و علاوه بر آن بر میزان تولید نیز اثرگذار است. در طول دوره برداشت چغندر، کشاورزان از حدود ۸ صبح تا ۴ بعدازظهر در معرض نور خورشید و گرمای بیش از حد هستند. ازین‌رو انجام اقدامات پیشگیرانه به منظور حفظ سلامتی کشاورزان در راستای ارتقاء بهره وری ضروری است. لذا این پژوهه باهدف مطالعه اثربخشی قامین آب بدن در کاهش استرس حرارتی و بهره وری در هنگام برداشت چغندر در سال ۱۳۹۱ به اجرا در آمد.

روش کار: ۲۰ کشاورز از کشاورزان چغندرکار استان آذربایجان غربی - شهرستان بوکان در فصل تابستان با متوسط دمای ۲۹/۸۵ °C و رطوبت نسبی ۴۱% طی ساعت ۸ صبح تا ۴ بعدازظهر به هنگام برداشت چغندر مورد مطالعه قرار گرفتند. معیارهای انتخاب به صورت زیر تعریف شد: بیش از ۵۰% از برنامه کار روزانه و به مدت حداقل ۱۰ روز از دوره پیگیری کارکرده باشند. پس از آن اطلاعات فردی و میزان مصرف آب در طی شیفت کار و همچنین میزان برداشت محصول توسط کشاورزان در پایان روز کاری ثبت گردید. میزان مواججه با گرما براساس شاخص WBGT سنجش و در نهایت داده‌های جمع‌آوری شده با استفاده از نرمافزار spss نسخه ۲۰ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته‌ها: میزان شاخص WBGT-TWA حاصل از سنجش WBGT در چهار مقطع زمانی معدل ۲۷/۳۹ °C به دست آمد که به طور کل بیشتر از حدود آستانه مجاز بود. ۵۰% از کشاورزان (N=10) میزان بالایی از آب دریافت کردند (۶-۷ لیتر). محصول برداشت شده به طور معنی‌داری در میان این افراد که بهتر هیدراته شده‌اند، افزایش یافته است (p=0.005).

نتیجه گیری: با اقدامات rehydration، بهره وری به میزان متوسط ۲ تن به ازای هر کارگر در روز افزایش نشان داد.

کلمات کلیدی: WBGT، هیدریتیون، برداشت چغندر قند، بهره وری

۱- استاد، گروه مهندسی بهداشت حرفه‌ای، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی تهران

۲- کارشناس، مهندسی بهداشت حرفه‌ای، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی تهران

۳- کارشناس، مهندسی بهداشت حرفه‌ای، دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز

مقدمه

شرایط آب و هوایی گرم در بسیاری از نواحی جهان حاکم است و توانایی برای کار در یک آب و هوای گرم به طور مستقیم به سطح استرس حرارتی بستگی دارد. استرس حرارتی بالا بزرگ‌ترین خطر بیماری‌های ناشی از گرما است (Moran and Pandolf 1999; Moran and Epstein 2006). مواجهه با شرایط گرمایی زیاد، خطراتی برای سلامتی به وجود آورده است و مطالعات بسیاری در رابطه با بیماری‌ها و مرگ و میرهای نابهنجام انجام شده است (Martens, 1998; Tawatsupa et al. 2010) کارگران در معرض گرما در محیط کارشان، از گرمایی‌شونک، بیماری‌های کلیوی و یا قلبی و حوادث و جراحات زنج می‌برند (Kjellstrom et al. 2009a; Tawatsupa et al. 2010) این امر به ویژه برای افرادی که خارج از منزل کار فیزیکی انجام می‌دهند و در معرض دمای بالاتر از دمای محیط طبیعی قرار می‌گیرند، صدق می‌کند (Kjellstrom 2009). بنابراین بروز اختلالات ناشی از گرما با دمای محیطی بالاتر افزایش می‌یابد (Cortez 2009). استرس حرارتی به آسانی و سهولت به دما و رطوبت‌های بالای محیط مرتبط است. این شرایط اغلب در صنایع مواد اولیه، کشاورزی، صنایع فولاد، سرامیک، فرآیندهای غذایی، نیروگاه‌های برق و صنایع ساختمانی مشهود است (Bernard and Cross 1999; RODAHL 2003) (NIOSH, 1986) در سطح بین‌المللی، محققان و نهادهای دولتی مختلف اثرات استرس‌های حرارتی را روی کارگران بررسی کرده‌اند و روش‌های مختلفی برای اندازه‌گیری اثرات منفی آن و همچنین مکانیسم‌هایی برای کنترل و کاهش این اثرات

Facts; Graveling, et al. 1988; (Bernard and Cross 1999).

در ایران کشاورزی یکی از مشاغلی است که از اثرات نامطلوب گرما در امان نیست. از آنجایی که کشاورزی در فصل گرم سال (تابستان) انجام می‌شود، لذا گرما و استرس گرمایی یکی از عواملی است که بهره‌وری، راندمان و راحتی و آسایش کشاورزان را می‌تواند تحت تأثیر قرار دهد. کشاورزی در ایران یکی از کهن‌ترین فعالیت‌های تولیدی و مهم‌ترین فعالیت اقتصادی محسوب می‌شود. براساس آمار جهاد کشاورزی ایران (۱۳۸۹-۱۳۸۸) و اداره آمار ایران (۱۳۸۹) تعداد افراد شاغل در بخش کشاورزی حدود ۴/۵ میلیون نفر است. یکی از شاخه‌های کشاورزی در ایران و به خصوص استان آذربایجان غربی- شهرستان بوکان، چغendarکاری است در واقع این استان یکی از تولیدکنندگان اصلی چغendar قند در ایران می‌باشد. در این استان برداشت چغendar به صورت دستی و سنتی، نیمه مکانیزه و مکانیزه انجام می‌شود و در نتیجه بیشتر شاغلین در مزارع به خصوص هنگام ظهر و در فصل تابستان در معرض نور خورشید می‌باشند.

در سال ۱۹۹۷، پرز لوپز و همکارانش تغییرات هیدرولکترولیت را در کارگران نیشکر در غرب نیکاراگوئه در مقایسه با گروه شاهد مورد بررسی قرار دادند، پس از آنکه آن‌ها محلول‌های rehydration را در زمان برداشت نیشکر دریافت کردند، نشانه‌های کمتری از کم آبی به ترتیب در %۸۰ و %۷۳ از دو گروه پیدا شده بود، درحالی که افرادی که از آب شهری نوشیده بودند نسبت به گروهی که از سایر مایعات استفاده کرده بودند، کم آبی بیشتری (%۳۳ در مقابل %۲۰) نشان دادند (Cortez 2009). در مقابل ده سال بعد، دکتر سولیس، یک کار آزمایی

مربوط به مقدار مصرف آب، بهره وری روزانه برداشت چوندر (در واحد تن) و شرایط محیطی مثل دما و رطوبت و WBGT در فرم تهیه شده ثبت گردید. در این پروژه، ابتدا کشاورزان در خصوص لزوم مصرف آب و نقش آن در پیشگیری از اختلالات ناشی از گرما، آموزش داده شدند و سپس از آنها خواسته شد که یک ساعت قبل از شروع کار یک لیتر آب نوشیده و سپس در محل کار هر نیم ساعت اقدام به نوشیدن آب معادل ۵۰۰ سی سی نمایند. در کل، از هر یک از کشاورزان و کارگران خواسته شده بود که ۱۰ لیتر مایع را در هر روز مصرف نمایند.

به منظور بیان شدت استرس حرارتی در فصل برداشت چوندر، شاخص های استرس حرارتی پایه (WBGT) که مورد تأیید سازمان استاندارد جهانی (ISO-7243) نیز است، محاسبه و اندازه گیری شد. جهت اندازه گیری پارامترهای محیطی مثل دمای خشک، دمای گویسان و دمای تر طبیعی WBGT به ترتیب از دماسنجدیوهایی، دماسنجد گویسان و WBGT متر مدل: ۸۶۲۰ ساخت شرکت Casella استفاده شد. همچنین رطوبت نسبی و سرعت جريان هوا به ترتیب با استفاده از رطوبت سنج آسمن (Mdl REGD.DSGN.NO 917158) و سرعت سنج دیجیتال (ST-8880) اندازه گیری گردید. لازم به ذکر است که اندازه گیری پارامترهای محیطی و شاخص استرس حرارتی در دوره های دو ساعته و براساس استاندارد ISO-7726 (ISO-7243) انجام شد و مورد ارزیابی واقع شد. و در نهایت کلیه اطلاعات با استفاده از نرم افزار SPSS نسخه ۲۰ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

بالینی کنترل شده بر روی جمعیت شاغل در غرب نیکاراگوئه انجام داد. هدف اصلی او، بررسی تأثیر اقدامات پیشگیرانه استفاده شده برای جلوگیری از آسیب به عملکرد کلیوی ناشی از سنکوپ گرمایی بود. او ۲۱۸ کارگر را که محلول rehydration نوشیدند و ۱۸۷ کارگر را که آب نوشیدند، مورد ارزیابی قرارداد. نمونه های خون، ادرار و الکتروولیت های سرم قبل و بعد از اتمام کار روزانه مورد بررسی قرار گرفت. گروه شاهد تفاوت معناداری ($p=0.002$) در سطح الکتروولیت های سرم در مقایسه با گروه تحت درمان نشان داد و در آنالیز اختلاف های شباهه روزی سطح کراتینین سرم، تفاوت ها در گروه شاهد بیشتر بود ($p>0.001$). همچنین میزان فیلتراسیون گلومرولی در گروه شاهد در مقایسه با گروه تحت درمان به طور معنی داری دچار اختلال شده بود (Guillermo 2007). هدف کلی این پروژه ارزیابی اقدامات پیشگیری از استرس حرارتی به منظور بهبود استراتژی های Rehydration موجود به عنوان ابزار و شیوه های افزایش بهره وری بود.

روش کار

بیست کشاورز از کشاورزان بومی شهرستان بوکان (استان آذربایجان غربی) در فاصله زمانی ۱۰ تا ۲۱ شهريور (۱۳۹۱) در طول ساعات کار از حدود ۸ صبح تا ۴ بعداز ظهر و در مجموع ۱۰۰ ساعت کاری مورد بررسی قرار گرفتند لازم به ذکر است تعداد کشاورزان براساس مطالعات قبلی و فرمول $n = \frac{Z^2 \sigma^2}{d^2}$ انتخاب گردید. این تنها شامل کارگرانی بود که بیش از ۵۰٪ از دوره کاری روزانه و به مدت حداقل ۱۰ روز از دوره پیگیری را کار کرده بودند. اطلاعات فردی و نیز اطلاعات

یافته ها

۵۶/۱% درجه سانتی گراد و ۵/۷۸ تا ۲۱/۷۲ درجه سانتی گراد و ۹/۸ تا ۳/۳ متر بر ثانیه در نوسان بوده و در نزدیکی ۱۰-۱۲ صبح به مقدار حداقل رسیده اند. این بدان معنی است که توزیع و مصرف بیشتر آب در اطراف آن زمان براساس ساعت روز آغاز شده است. جدول ۲ میزان مصرف مایعات را نشان می دهد (شامل آب شرب شهری و یا نوشیدنی های آب با فرازیش دما نوشیدند). تعداد نفر از آن ها اقدامات Rehydration را انجام ندادند و کمتر از ۵ لیتر با افزایش دما مصرف نمودند که حجم بالقوه خطناک و کمی را می باشد. شکل ۲ همبستگی بین محصول برداشت شده و مصرف روزانه آب کشاورزان را نشان می دهد. ۱۰ نفر از کشاورزان که بالاترین محصول را برداشت نمودند افرادی بودند که بیشتر از ۶ لیتر آب مصرف کردند (آب شرب شهری) و در مقابل آن هایی که مایع کمتری مصرف نمودند، برداشت چندر کمتری داشتند. این یافته از نظر آماری معنی دار بود ($p < 0.005$).

بحث و نتیجه گیری

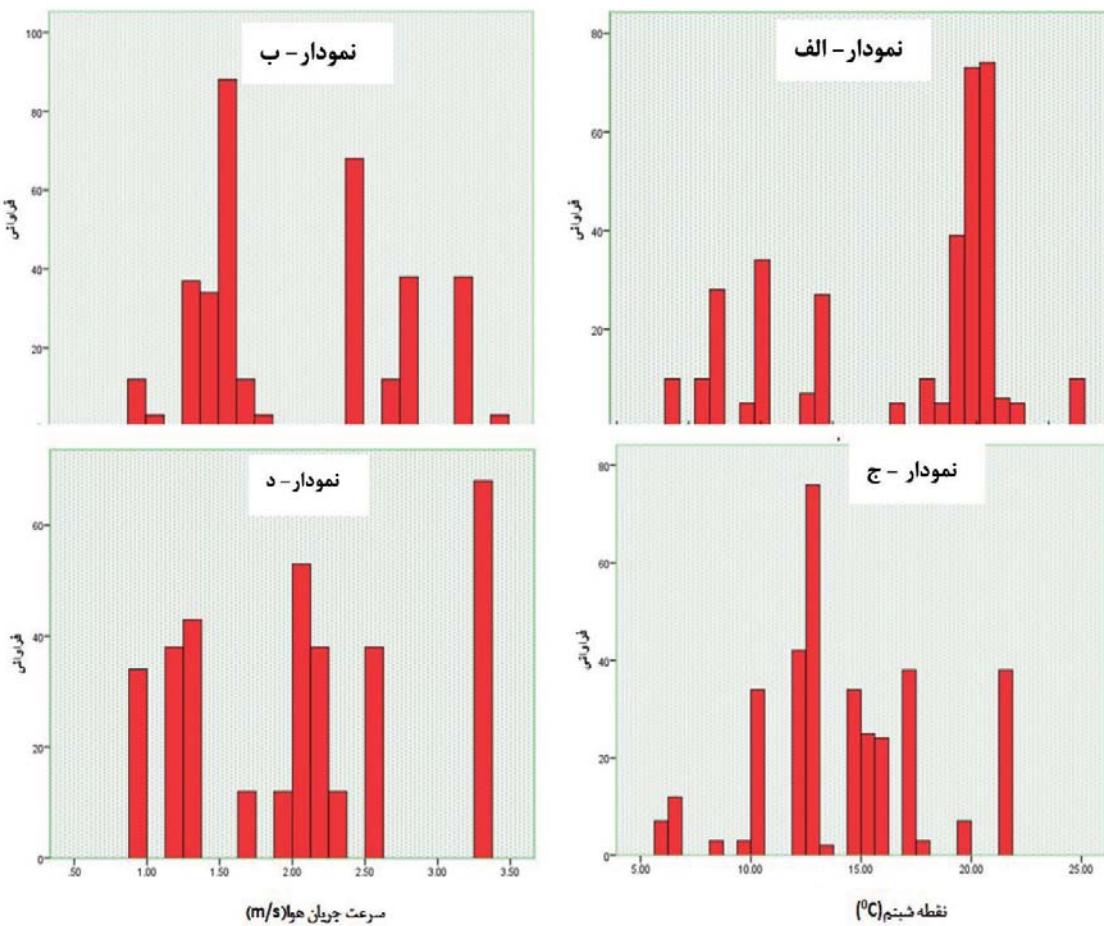
بیماری های ناشی از مواجهه با گرما یکی از علل اصلی مرگ و میر ولی قابل پیشگیری در سراسر جهان است (Moran and Pandolf 1999; Moran

جدول ۱ مقادیر اندازه گیری شده WBGT و پارامترهای محیطی ثبت شده از مزارع این استان را نشان می دهد. همان طور که ملاحظه می کنید این پارامترها در ۴ دوره زمانی اندازه گیری شده است. مقادیر دمای گویسان، دمای خشک و دمای تر طبیعی در محدوده زمانی ۱۲-۲ ۲۲/۹۸ و ۳۲/۴۲، ۳۸/۶ درجه سانتی گراد) همچنین مقدار شاخص استرس حرارتی WBGT در محدوده زمانی ۲-۱۲ بیشترین مقدار را دارا بود. ولی به طور کلی نتایج حاصل از اندازه گیری استرس حرارتی نشان داد که کشاورزان مورد مطالعه در سه دوره از چهار دوره زمانی از ۱۰ صبح تا ۴ بعداز ظهر در معرض استرس حرارتی قرار داشتند به طوری که مقدار شاخص WBGT در این مدت بیشتر از حد آستانه مجاز ACGIH (کار مداوم و میزان کار متوسط) بود.

شکل ۱ تغییرات آب و هوایی را به طور ساعتی و مستقیم در مزارع استان آذربایجان غربی (شهرستان بوکان) در حالی که کشاورزان مشغول برداشت چندر هستند، نشان می دهد. همان طور که دیده می شود، مقادیر دما، رطوبت نسبی، نقطه شبنم و سرعت جريان باد به ترتیب از ۲۳/۶ تا ۳۴/۸ درجه سانتی گراد، ۱۸/۹ %

جدول ۱: مقادیر WBGT و پارامترهای محیطی در طول فصل برداشت چندر قند در مزارع استان آذربایجان غربی

استرس حرارتی WBGT/TLV-(WBGT)	WBGT مجذوب (برطبق ISO استاندارد $^{\circ}\text{C}$)	WBGT-TWA ($^{\circ}\text{C}$)	WBGT اندازه گیری شده ($^{\circ}\text{C}$)	دمای طبیعی ($^{\circ}\text{C}$)	دمای خشک ($^{\circ}\text{C}$)	دمای گویسان ($^{\circ}\text{C}$)	دوره زمانی (ساعت)
۰/۹۴	۲۶/۷	۲۷/۳۹	۲۵/۱۳±۱/۲۲	۲۲/۹۱±۳/۳۸	۲۵/۳۵±۱/۴	۲۷/۲۵±۲/۲	۱۰-۸
۱/۰۸	۲۶/۷		۲۸/۰/۷±۰/۶۹	۲۲/۲۹±۰/۹	۲۹/۴۴±۲	۳۵/۶۸±۴/۴	۱۲-۱۰
۱/۰۵	۲۶/۷		۲۹/۰/۳±۲/۷۲	۲۲/۹۸±۰/۳	۳۲/۴۲±۰/۹	۳۸/۸±۱/۷۳	۲-۱۲
۱/۰۲	۲۶/۷		۲۷/۳۲±۰/۶۲	۲۲/۳۱±۱/۲۲	۳۲/۱۷±۰/۴۶	۳۵/۹۴±۰/۹۹	۴-۲

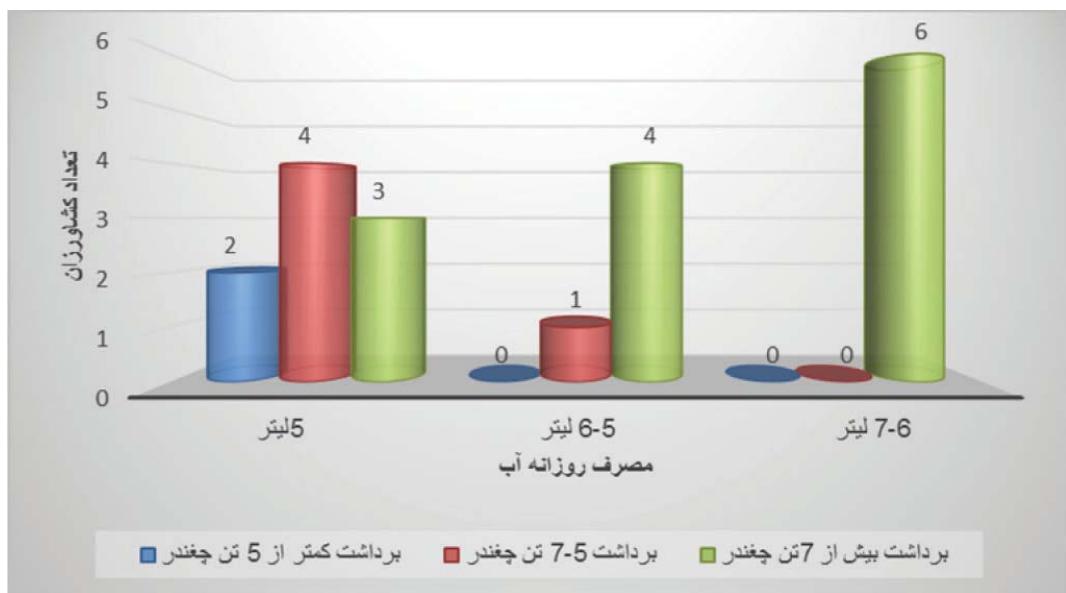
شکل ۱: میانگین مقادیر بارامترهای محیطی در مزارع چغندر مورد مطالعه - آذربایجان غربی - شهر یور ۱۳۹۱ (نمودار الف: توزیع مقادیر اندازه‌گیری شده دمای هوا. نمودار ب: فراوانی مقادیر اندازه‌گیری شده رطوبت نسبی. نمودار ج: فراوانی مقادیر اندازه‌گیری شده نقطه شبنم. نمودار د: فراوانی مقادیر اندازه‌گیری شده سرعت جریان هوا)

پروژه حاضر، شرایط آب و هوایی مزارع چغندر قند واقع در جنوب استان آذربایجان غربی - شهرستان بوکان را مورد بررسی قرار می‌دهد منطقه‌ای که در ۲۰۰ کیلومتری استان آذربایجان غربی قرار گرفته است و تقریباً تمام مزارع تحت کشت چغندر قند می‌باشد. مقادیر شاخص‌های آب و هوایی پایش شده (دما، رطوبت نسبی، نقطه شبنم و سرعت جریان هوا) به ترتیب از ۲۳/۶ تا ۵/۷۸ درجه سانتی‌گراد، ۱۸/۹٪ تا ۶۹/۲٪، ۳۴/۸ تا ۲۱/۷۲ درجه سانتی‌گراد و ۰/۹۸ تا ۳/۳ متر بر

اگرچه انسان توانایی و قدرت قابل توجهی برای مقابله با استرس حرارتی دارد، اما در بسیاری از محیط‌های شغلی و یا فعالیت‌های فیزیکی کارگران در معرض بارهای گرمایی بیش از حدی هستند که سلامتی و بهره وری آن‌ها را تهدید می‌کند. (Matthews 1984; Stellman 1998). بدن انسان نرمال حاوی حدود ۶۰ درصد آب (حدود ۳۴ تا ۴۰ لیتر در یک فرد بزرگسال) است (Parmeggiani 1983)، بنابراین حفظ این میزان آب امری مهم به شمار می‌آید.

جدول ۲: فراوانی مصرف آب در افراد مورد مطالعه بر حسب دمای محیط

دما (°C)						محدوده مصرف روزانه کشاورزان	
۳۱<		۳۱-۲۷/۶		۲۷/۶-۲۳/۶			
تعداد	%	تعداد	%	تعداد	%		
۰	۰	۰	۰	۲	۱۰	کمتر از ۵ لیتر	
۲	۱۰	۴	۲۰	۳	۱۵	۵-۶ لیتر	
۴	۲۰	۱	۵	۴	۲۰	۶-۷ لیتر	

شکل ۲: همبستگی بین مقدار برداشت چغدر و مصرف آب روزانه برای کشاورزان در مزارع استان آذربایجان غربی-شهرستان بوکان، شهریور ۱۳۹۱

که تنها ۱۰ روز اندازه‌گیری پارامترهای محیطی انجام شده و لذا این تغییرات می‌تواند بدین دلیل باشد. با این حال این مطالعه نشان داد که کشاورزان در این مزارع تحت استرس گرمایی بالا هستند (WBGT-TWA=27.39) و با افزایش استرس گرمایی کشاورزان میزان آب مصرفی (7-6 لیتر) و همچنین میزان برداشت محصول نیز بیشتر شد (بیشتر از 7 تن)، این از نظر آماری هم معنی دار بود ($p < 0.005$) و نشان داد که بهره‌وری کشاورزان با جبران آب دست رفته بدن بالا می‌رود. این نتیجه

ثانیه تغییر کرده و در نزدیکی ۱۰-۱۲ صبح به مقادیر حداکثر رسیده‌اند. ولی سرعت جریان هوا در نزدیکی ۸ صبح به مقدار بیشینه خود رسیده است. طبق آمار اداره هواشناسی استان آذربایجان غربی، مقدار رطوبت نسبی در سه ماه تابستان بین ۴۳٪ و ۶۳٪ از جنوب تا شمال استان تغییر کرده است. با این حال، داده‌های دما و رطوبت اداره هواشناسی استان آذربایجان غربی کاملاً متفاوت از دما و رطوبت نسبی ثبت شده در مزارع واقع در جنوب این استان می‌باشد. واقعیت امر این است

(محیط روباز) کاهشی در محدوده ۱۰-۶۰ درصد نشان داد (Langkulszen *et al.*, 2010). بررسی مروری کژلستروم (Kjellstrom) و همکارانش نیز بیان نمود که بهره‌وری در استرس‌های حرارتی بالا (WBGT=26-30 °C) (به سرعت کاهش می‌یابد (Kjellstrom *et al.* 2009b) شاغل در بخش کشاورزی و کارگران ساختمانی دو دسته از افرادی هستند که استرس گرمایی و دمای بالا تهدیدی برای سلامتی و بهره‌وری آن‌ها می‌باشد (RoTing *et al.*, 2009). به طور کلی شرایط آب و هوایی گرم به صورت بالقوه سلامتی و بهره‌وری کارگران را تحت تأثیر قرار داده و می‌تواند کم آبی ایجاد کند. همچنان که کالکووسکی (kalkowsky) و همکارانش نشان دادند که میزان rehydration در معدن کاران زغال‌سنگ در طول شیفت‌های کاری، تحت استرس حرارتی بالا (WBGT=29.1 °C) به میزان ۶۰٪ عرق از دست رفته بود بدن آن‌ها را کاهش داد که منجر به Dehydration (کم آبی) در آنان شد. (Kalkowsky and Kampmann 2006) لذا با این وصف می‌توان نتیجه گرفت که در مطالعه حاضر نیز بهره‌وری کشاورزان چندگار متأثر از استرس حرارتی است.

اما نتایج تحقیق نشان داد که میزان بهره‌وری در زمانی که دمای هوای استرس حرارتی بالا بوده، افزایش یافته که دلیل آن می‌تواند مصرف مایع rehydration توسط چندگاران باشد. در نتیجه کم آبی (dehydration) در این افراد اتفاق نیفتاده است که تفاوت این مطالعه با مطالعات بررسی‌شده را نشان می‌دهد. اورلاندو (Orlando) و همکاران نیز در مطالعه‌ای

با مطالعه اورلاندو (Orlando) مشابه بود. یافته فوق شاید به این دلیل باشد که رهیدراسیون، کشاورز را قادر به فعال‌سازی مکانیسم‌های جبرانی بدن و در نهایت کاهش آسیب‌های عضلانی و افزایش بهره‌وری می‌کند. در واقع کشاورزان و کارگران که در مکان‌هایی با استرس گرمایی بالا هستند، برحسب به بار کار فیزیکی آن‌ها، مایعات بدنی قابل ملاحظه‌ای به وسیله عرق از دست می‌دهند و این می‌تواند بر آسیب‌های عضلانی افراد تأثیر داشته باشد و در نهایت باعث کاهش بهره‌وری و re-activity افراد شود. اخیراً مطالعاتی مبنی بر اثر dehydration و hydration بر بهره‌وری و فعالیت کارگران در مشاغل مختلف به خصوص ورزشکاران (Kampmann *et al.* 1998) و همبستگی بین اثرات استرس حرارتی بر سلامتی و توانایی برای انجام کارهای مختلف و همچنین افزایش خطر آسیب‌های مرتبط با کار (Wästerlund, 1998) صورت گرفته که اثر گرما و کم آبی بدن کارگران را بر بهره‌وری و فعالیت کارگران و ورزشکاران تأیید می‌کند.

در این مطالعه مقدار WBGT در محدوده زمانی ساعت ۱۲-۲ بالاترین مقدار را نشان داد که بیشتر از حد مجاز ACGIH است. به طور مشابه در بررسی لن کولسزن (Uma Langkulszen) و همکارانش در سال ۲۰۱۰، در ۵ سایت کاری (ساختمانی، کشاورزی و...) ارزیابی اثر تغییرات آب و هوایی روی سلامتی شغلی و بهره‌وری انجام شد و مقدار شاخص WBGT در سایت کشاورزی در همین محدوده زمانی بالاترین مقدار (۳۴/۶ درجه سانتی‌گراد) و بهره‌وری کارگران مورد مطالعه در صنعت ساختمانی و سفالگری

در طول دوره پیگیری در مقایسه با ۵ تن نرمال به ازای هر کارگر با تغییر در اقدامات rehydration مشهود است.

با توجه به مطالعه انجام شده می‌توان نتیجه‌گیری کرد که کشاورزان این منطقه و به خصوص چندرکاران در معرض استرس حرارتی بالایی قرار دارند و استرس حرارتی بالا بر میزان بهره وری و عملکرد چندرکاران تأثیر قابل ملاحظه‌ای دارد که با استفاده از اقدامات rehydration می‌توان میزان بهره وری کشاورزان را به میزان قابل توجهی افزایش داده و نتایج رضایت بخشی به دست آورده.

تشکر و قدردانی

از تمامی کشاورزان و کارگران و همچنین کارکنان شرکت حمل و نقل سیمینه بار بوکان (باسکول برادران رضایی) که در مراحل مختلف این مطالعه با ما همکاری ارزندهای داشته‌اند، تشکر و قدردانی می‌شود.

منابع

- Bernard, T. E. and R. R. Cross (1999). "Heat stress management: Case study in an aluminum smelter." International journal of industrial ergonomics 23(5): 609-620.
- Cortez, O. D. (2009). "Heat stress assessment among workers in a Nicaraguan sugarcane farm." Global Health Action 2.
- Facts, N. F. "Heat Stress."
- Graveling, R., L. Morris, et al. (1988). Working in hot conditions in mining: a literature

که در سال ۲۰۰۹ ۲۲ نفر از کارگران شاغل در بخش نیشکر به مدت ۱۵ روز انجام دادند. به این نتیجه رسیدند که ۷ نفر از کارگران ۸-۷ لیتر مایع rehydration مصرف کرده و محصول خروجی به طور معناداری در میان کارگرانی که بهتر هیدراته شده بودند، افزایش یافته بود. آن‌ها در نهایت rehydration نشان دادند که بهره وری با اقدامات rehydration بهبود یافته و در واقع بهره وری افزایش یافته بود (Cortez 2009). در مطالعه حاضر نیز نتایجی که به دست آمده مشابه این مطالعه بود، با این تفاوت که ۱۰ نفر از کشاورزان ۶-۷ لیتر آب شرب شهری مصرف کردن و افرادی که بهتر هیدراته شده بودند چندر بیشتری برداشت کرده بودند (۵ تن تا بیشتر از ۷ تن در مقابل کمتر از ۵ تن). بنابراین می‌توان گفت که مایعات rehydration با جبران کم آبی بدن می‌تواند بر بهره وری در مشاغل مختلف از جمله چندرکاران که با استرس حرارتی مواجه هستند، تأثیر زیادی داشته باشد.

در این مطالعه، کشاورزان با افزایش میزان دما، مایع بیشتری مصرف می‌کردند. برخلاف فصل‌های برداشت گذشته، که آب و محلول‌های rehydration کاملاً به طور تصادفی توزیع شده بود و یا هر موقع که کشاورز احساس تشنجی می‌کرد، آب و مایعات مصرف می‌نمود، در طول این فصل برداشت و این مطالعه، آب خنک شهری برای کشاورزانی توزیع شد که قبل از شروع روز کاری، ۱ لیتر و سپس ۵۰۰ میلی‌لیتر هر ۳۰ دقیقه دریافت و مصرف کرده بودند. بهره‌وری به طور قابل ملاحظه و مثبتی به وسیله اقدامات rehydration تحت تأثیر قرار گرفت. افزایش قابل توجهی از محصول و برداشت تا ۷ تن و بیشتر برای هر کشاورز

- tional health and productivity in Thailand.” Global Health Action 3.
- Martens, W. J. (1998). “Climate change, thermal stress and mortality changes.” Social science & medicine 46(3): 331-344.
- Matthews, I. (1984). “Prevention of heat stress, Encyclopaedia of Occupational Health and Safety.” Journal of Epidemiology and Community Health 38(2): 180-180.
- Moran, D. S. and Y. Epstein (2006). “Evaluation of the environmental stress index (ESI) for hot/dry and hot/wet climates.” Industrial Health 44(3): 399-403.
- Moran, D. S. and K. B. Pandolf (1999). “Wet bulb globe temperature (WBGT)--to what extent is GT essential?” Aviation, space, and environmental medicine 70(5): 480.
- Parmeggiani, L. (1983). Effects of heat stress and work in the heat, Encyclopaedia of occupational health and safety. Third (revised) edition. Vol. 1 AK; Vol. 2 LZ, International labour office.
- RODAHL, K. (2003). “Occupational health conditions in extreme environments.” Annals of Occupational Hygiene 47(3): 241-252.
- RoTing, L., T. Kjellstrom, et al. (2009). “Effects of heat on workers’ health and productivity in Taiwan.” Global Health Action 2.
- Stellman, J. M. (1998). Prevention of heat stress ,Encyclopaedia of occupational health and safety, International Labour Organisation.
- review, Institute of Occupational Medicine.
- Guillermo, S. s. Z. (2007). “Impact of preventive measures designed to avoid the deterioration of renal function due to Heat Disease among farmers at the “San Antonio Sugar Mill” in western Nicaragua, during the 2005/2006 harvest period.”.
- Kalkowsky, B. and B. Kampmann (2006). “Physiological strain of miners at hot working places in German coal mines.” Industrial Health 44(3): 465-473.
- Kampmann, B., B. Kalkowsky, et al. (1998). “Dehydration and Rehydration of Coal Miners during Work at Hot Working Places.” Environmental Ergonomics VIII, International Series on Environmental Ergonomics 1: 43-46.
- Kjellstrom, T. (2009). “Climate change, direct heat exposure, health and well-being in low and middle-income countries.” Global Health Action 2.
- Kjellstrom, T., S. Gabrysch, et al. (2009a). “The ‘Hothaps’ programme for assessing climate change impacts on occupational health and productivity: an invitation to carry out field studies.” Global Health Action 2.
- Kjellstrom, T., I. Holmer, et al. (2009b). “Workplace heat stress, health and productivity—an increasing challenge for low and middle-income countries during climate change.” Global Health Action 2.
- Langkulsen, U., N. Vichit-Vadakan, et al. (2010). “Health impact of climate change on occupa-

workers." Global Health Action 3.
Wästerlund, D. S. (1998). "A review of heat stress research with application to forestry." Applied Ergonomics 29(3): 179-183.

Tawatsupa, B., L. L. Lim, et al. (2010). "The association between overall health, psychological distress, and occupational heat stress among a large national cohort of 40,913 Thai

Archive of SID